

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḡadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Epistola Beati Ioannis Apostoli prima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

9 εὐ βραδύνῃ ὁ κύριος τῆς ἐπιγγελίας, ὡς ὅταν
 βραδύνῃ ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀπὸ μακροθύμιας εἰς ἡμᾶς, μὴ βυ-
 λόλόγος ἵνας ἀποκείσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χω-
 ρήσας. 10 ἢ ἔτι δὲ ἡ κτίσις κελεύει ὡς κλέπτης ἐπι-
 κλι, ὡς ἢ εἰ οὐρανοὶ φοιτῶσιν παρὰ ἑαυτοὺς, καὶ ἡ γῆ
 καυσυμένης πυρὸς κατακαύσεται, καὶ ἡ γῆ καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ ὄντα κατα-
 καύσεται. 11 Ὁ ὅτι οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν τοῦ ὕδατος, ποτα-
 ποὺς δὲ ἢ ὑπερχεινῶνται ἐν ἀνάγκῃ ἀποστραφῆναι καὶ δι-
 σπείσας. 12 προσδοκῶντας καὶ ἀποδοῦντας τῷ πα-
 τροσὶ τῆς τῆς ἡμετέρας, διὸ καὶ οὐρανοὶ πυρὸς ἕνθα
 ἡσπύσονται, καὶ ἡ γῆ καυσυμένης κατακαύσεται. 13 καὶ
 νεφέλαι δὲ ὡς κτίσις καὶ ὡς ἡ γῆ καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ ὄντα
 προσδοκῶντες, ὡς οἱ δὲ δικαιοσύνην κατηύχθη. 14 διὸ,
 ἀγαπῶντες, ὅτι τὰ προσδοκῶντες, ἀποδοῦναι ἀσπίλοι καὶ
 ἀμώμητοι ἑαυτοὺς διὰ τὴν δόξαν ἐν ἡμέρῃ, 15 καὶ τῷ
 τῷ κυρίῳ ἡμῶν μακροθυμίας, ὡς ἡμεῖς ἡμεῖς, καὶ ὡς ἡμεῖς
 ὁ ἀγαπῶν ἡμῶν ἀδελφούς, ἵνα ἡμεῖς καὶ τῷ ἀληθῆ
 θεῷ ἡμεῖς ἡμῶν, 16 ὡς καὶ ἐν παλαιῇ τῆς ἡμε-
 ρῆς, λαοὶ ὅτι αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὡς οἱ δὲ διδόντες
 ἡμεῖς, ὡς οἱ ἀμαρτῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἡμερῶν, ὡς καὶ τῶν
 λοιπῶν ἡμερῶν, ὡς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν ἀποκείσθαι.
 17 Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπῶντες, προσδοκῶντες φυλάσσετε,
 ἵνα μὴ τῆς ἡμετέρας ἀποδοῦναι σιωπῆσθε ἀκούσθη
 τῷ ἰδίῳ σιωπῆσθε. 18 ἀλλὰ ἡμεῖς τῶν ἡμερῶν καὶ
 τῶν ἡμερῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἀλλὰ ἡ
 δόξα καὶ τῷ κυρίῳ ἡμῶν αἰῶνως. ἀμήν. Τίλος

9 Non tardat Dominus promissionem suam,
 sicut quidam existimant : sed patienter agit
 propter vos, nolens aliquos perire sed omnes
 ad penitentiam reuereri. 10 Adueniet autem
 dies Domini vt fur : in quo cęli magno impetu
 transient, elementa verò calore soluentur, terra
 autem & quę in ipsa sunt opera, exurentur
 11 Cũ igitur hæc omnia dissoluenda sint,
 quales oportet vos esse in sanctis conuersatio-
 nibus & pietatibus, 12 Expectantes & prop-
 terantes in aduentum diei Domini, per quem
 cęli ardentes solentur, & elementa ignis ar-
 dore tæbescunt? 13 Nouos verò cęlos & no-
 uã terã secundũ promissa ipsius expectamus, in
 quibus iustitia habitat. 14 Propter quod, cha-
 rissimi, hæc expectantes, satagite immaculati &
 inuiolati ei inueniri in pace : 15 Et Domini
 nostri Iesu Christi longanimitatem, salutem
 arbitremini, sicut & charissimus frater noster
 Paulus secundum datam sibi sapientiam scripsit
 vobis : 16 Sicut & in omnibus epistolis, lo-
 quens in eis de his, in quibus sunt quedam
 difficilia intellectu, quę indocti & instabiles
 deprauant, sicut & cęteras Scripturas, ad suam
 ipsorum perditionem. 17 Vos igitur, fratres,
 præcipientes, custodite ne in sapientium errore
 traducti excidatis à propria firmitate : 18 Cre-
 scite verò in gratia & in cognitione Domini
 nostri & Saluatoris Iesu Christi, ipsi gloria &
 nunc & in diem æternitatis. Amen. Finis.

Apostoli Ioannis epistola rursus
 תוב אגרתה דיוחנן שליחא
 I
 קפלאן
 Nariuitatem quę post in sabbatho vna
 חד בשבתא דבתר ילדיא

EPISTOLA BEATI
 Ioannis Apostoli prima.
 CAP. I.

quod audiuius id principio à quod erat illud vobis euangelizamus
 מסברין לכוון להו דאיתוהווא מן ברישית הו דשמע
 verum quod est id manibus nostris & cetera vobis vidimus oculis nostris & vidimus
 וחזיניה בעינין חזון ונשן באידון הו דאיתוהו כלתא
 vobis & prædicamus & testamur & vidimus & cetera sunt & vite
 דחינא : והינא אתגליו וחזון וסודינן ומברוינן לכוון
 nobis & manifestate sunt Patre apud quem erant quę existētes ipse in æternum vitæ
 היא דלעלם הנון דאיתוהו הו לות אבא ואתגליו לן :

Quod fuit ab initio, quod audiuius, quod vidimus oculis nostris, quod perspeximus, & manus nostre contrectauerunt de verbo vite,
 1. Et vita manifestata est : & vidimus, & testamur, & annuntiamus vobis vitam æternam, quę erat apud Patrem, & apparuit nobis,

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α.
 Κεφ. Α.

1 Ο ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς, ὁ ἀκατάρατος, ὁ ἰσχυρὸς ἐν φωνῇ καὶ ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα, ὁ ἀγαπῶν ἡμῶν ἐν ἀ-
 φανῆσιν ἀπὸ τῶν λόγων τῆς ζωῆς, 2 ὁ ἡ ζωὴ ἡ ἐφ' ἡμῶν ὡς ἡμεῖς, ὁ μὲν ἡμεῖς, ὁ ἀπαγγελλο-
 ῦμεν ὑμῖν τῶν ζωῶν τῶν αἰώνων, ἡ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ζωῆς, ὁ ἐφ' ἡμῶν ἡμῶν.

3 Quod vidimus & audiimus, annuntiamus vobis, vt & vos societatem habeatis nobiscum: & societas nostra sic cum Patre & cum Filio eius Iesu Christo.

4 Et hec scribimus vobis, vt gaudeatis, & gaudium vestrum sit plenum.

5 Et hec est annuntiatio qua audiimus ab eo, & annuntiamus vobis, Quonia Deus lux est: & tenebre in eo non sunt vlla.

6 Si dixerimus quonia societatem habemus cum eo, & in tenebris ambulamus: mentimur, & veritate non facimus.

7 Si autem in luce ambulamus, sicut & ipse est in luce: societate habemus adiuicem & sanguis Iesu Christi Filij eius emundat nos ab omni peccato.

8 Si dixerimus quoniam peccatum non habemus: ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est.

9 Si confiteamur peccata nostra: fidelis est & iustus, vt remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate.

10 Si dixerimus quonia non peccauimus: mendacem facimur, & verbu eius non est in nobis.

CAP. I.

1 Filioli mei, hanc scribo vobis, vt non peccetis. Sed & si quis peccauerit, aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum.

2 Et ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi.

3 ὃ ἐὼν ἐξ ἀρχῆς μετὰ τῆς ἀπαρχῆς, ἀπαρχὴ ἡμεῶν ἐστὶν, ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 4 καὶ τὸ ἴσον τῷ Πατρὶ ἐστὶν, ὅτι ἰσὺς τὸν Πατέρα ἐστὶν, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς. 5 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 6 καὶ τὸ ἴσον τῷ Πατρὶ ἐστὶν, ὅτι ἰσὺς τὸν Πατέρα ἐστὶν, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς. 7 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 8 καὶ τὸ ἴσον τῷ Πατρὶ ἐστὶν, ὅτι ἰσὺς τὸν Πατέρα ἐστὶν, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς. 9 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 10 καὶ τὸ ἴσον τῷ Πατρὶ ἐστὶν, ὅτι ἰσὺς τὸν Πατέρα ἐστὶν, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς, ὁ ἀληθὴς ὁ ἀληθὴς Θεὸς.

1 Τεωρία μου, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 2 καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας, ἣν μετὰ τὸν Πατέρα ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀληθείας. 3 Et in hoc

vobis vt sic vobis etiam notu facim' & audiui'm q' vidimus & id
 1 ויברכ רחוק ושמען מודעינן אף לכוך דההויה לכוך
 & cum Patre cum est nostra verò & societas nobiscum & societas
 שותפותא עמן ושותפות דין דילן איתה עם אבא ועם
 vt gaudū nostrū vobis scribimus & hanc
 כריסו Iesu filij eius
 4 והלין כתבינן לכוך דחדותן
 ab eo quod audiui'm Evangelium est & hoc
 plenum sit quod in vobis
 דבכוך ההוא משמליא: והוא הי סברתא דשמען כנה
 non est omnis omnis & tenebra est lux quodd Deus vobis & annuntiat'
 וסברינן לכוך דאלהא נהרא הו וחשובא כל כלה לית
 & ambulamus cum eo nobis sit quodd societas dixerimus & si in
 כהו ואן אכרינן דשותפותא אית לן עמה ומהלכינן
 in luce autem si progredimur in veritate & non sum' medacti in tenebris
 כהשובא דגלא הנין וולו בשררא דרינן: אן דין כנהררא
 societas nobis est in luce est ipse sicut ambulamus
 סברינן אף דהו איתוהי כנהררא אית לן שותפותא
 peccatis nris omnib' ab nos purificat Filij eius Iesu & sanguis inuenit
 עם דהאדורבא דישוע כרה מרכא לן מן כלהו חטהין:
 non est & Veritas seducim' aiām nrām peccatū nobis q' nō est dicitur' & si
 ואן אכרינן לית לן חטהא נפשן כטעינן ושררא לית
 vt remittat & iustus est fidelis peccata nostra cōfiteamur vobis in nobis
 כן: אן דין מודיען כחטהין כהימנן הו וודיק דנשבוך
 peccauim' q' nō dixerim' & si nrā iniquitate oī ab & expurgat nos peccata nra
 כחטהין ונדכינן מכלה עולין: ואן אכרינן דלא חטין
 apud nos non est & Verbu ipse' medacta cum faciam
 כערינן דהרנלא ומלתה לית לותין:
 caput
 ב כפלאון

peccauerit homo & si peccetis vt non vobis ego scribo hac filio
 1 כנא הלין כתב אנא לכוך דלא חטון ואן אנש נרטא
 ipse est iustum Christum Iesum Patrem apud aduocatum nois est
 את לן כפרקיטא לות אבא ישוע כשיחא זריקא: דהוין
 sed tantum nostris pro nostris & nō peccatis nris pro quā propitiatio totius
 ודי חוסיא דערל אפי חטהין ולא חלפין דילן כלהור אלא
 mundi totius pro etiam
 אף חרף כלה עלמא:

NOVUM
 TESTAMEN
 TUM
 A.
 IV. et c.

18 mandata eius seruamus si quod nouimus eum fecimus & in hoc
 3 ובהרא מרנשינן דידענוהו אן נטרין פוקדנהו; 4 וה
 & Veritas est mendax seruat non & madata eius quia noui eum qui dicit enim
 ניר דאמר דידעתה ופוקדנהו לא נטר דלא הו ושרא
 5 לית בה; 6 הו דין דנטר מלה כהנא משלם שרדיאת
 qui dicit is sumus quod in eo cognoscim⁹ enim in hoc Dei charitas
 חובה דאלהא בהרא ניר ידענון רבה הנן; 7 הו דאמר
 ambulet ipsius itinera eius uenota eum oportet sum quia in eo
 רבה איהו ולא לה דאיך הלכתה דילה נהלך;
 Hofanna in sabbatho vnus oblatio

קורבנא דחר בשבטא דאושענא

mandatum sed vobis ego scribo nouum mandatum non dilecti mei
 7 חכיבי לו פוקדנא חרתא כתב אנא לכון אלא פוקדנא
 vetus autem p̄ceptum initio ab vobis quod erat ipsum vetus
 עתיקא הו דאית הוא לכון מן ברישית פוקדנא דין עתיקא
 ego scribo nouum p̄ceptum rursus quem audistis sermo est
 איתוהו מלהא דשמעתון חוב פוקדנא חרתא כתב אנא
 transijt quia tenebra & in vobis in ipso verum quod est illud vobis
 לכון הו דאיתוהו שרירא בה ובכון דחשובא עבר לה
 quia sum igitur qui dicit is apparere incipit vera & lux
 ונוהרא שרירא שרי מתהוא; 9 מן דאמר הכיל דאיתוהו
 ad nunc vsque est in tenebra fratrem suum & odit in luce
 בנוהרא וסנא לאהוהי בחשובא איתוהו ערמא להשא;
 in eo non est & offendiculum manet in luce fratrem suum qui diligit is
 10 הו דמהב לאהוהי בנוהרא מכתו וכשלא לית בה;
 ambulat & in tenebra est in tenebra fratrem suum qui odit verò is
 11 הו דין דסנא לאהוהי בחשובא איתוהו ובחשובא מהלך
 oculos eius ipsos excaecauit tenebra quoniam car quò scit & non
 ולא ידע לאיכא אזל מטל דחשובא סמי אנן עינוהו;
 ppter peccata vr̄a vobis quia remissa sunt filioli vobis ego scribo
 12 כתב אנא לכון בניא דאשתבכו לכון חטיכון מטל
 nomen eius
 שמרה;

3 Et in hoc scimus quonia cognouimus eum, si manda-
 ta eius obseruamus

4 Qui dicit se nosse Deū, & madata eius nō custodit, mendax est, & in hoc veritas non est.

5 Qui autem seruat verbū eius, verè in hoc charitas Dei perfecta est: in hoc scimus quoniam in ipso sumus.

6 Qui dicit se in ipso manere, debet sicut ille ambulauit, & ipse ambulare.

7 Charissimi, non mandatum nouum scribo vobis, sed mandatum verum quod habuistis ab initio. Mandatum verus est verbum quod audistis.

8 Iterum mandatum nouū scribo vobis, quod verum est, in ipso & in vobis: quia tenebrae transferunt, & verū lumen iam lucet.

9 Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit: in tenebris est usque adhuc.

10 Qui diligit fratrem suū, in lumine manet, & scandalum in eo non est.

11 Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quò eat, quia tenebrae obcaecauerunt oculos eius.

12 Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomen eius.

3 ובהרא מרנשינן דידענוהו אן נטרין פוקדנהו; 4 וה
 & Veritas est mendax seruat non & madata eius quia noui eum qui dicit enim
 ניר דאמר דידעתה ופוקדנהו לא נטר דלא הו ושרא
 5 לית בה; 6 הו דין דנטר מלה כהנא משלם שרדיאת
 qui dicit is sumus quod in eo cognoscim⁹ enim in hoc Dei charitas
 חובה דאלהא בהרא ניר ידענון רבה הנן; 7 הו דאמר
 ambulet ipsius itinera eius uenota eum oportet sum quia in eo
 רבה איהו ולא לה דאיך הלכתה דילה נהלך;
 Hofanna in sabbatho vnus oblatio
 קורבנא דחר בשבטא דאושענא
 mandatum sed vobis ego scribo nouum mandatum non dilecti mei
 7 חכיבי לו פוקדנא חרתא כתב אנא לכון אלא פוקדנא
 vetus autem p̄ceptum initio ab vobis quod erat ipsum vetus
 עתיקא הו דאית הוא לכון מן ברישית פוקדנא דין עתיקא
 ego scribo nouum p̄ceptum rursus quem audistis sermo est
 איתוהו מלהא דשמעתון חוב פוקדנא חרתא כתב אנא
 transijt quia tenebra & in vobis in ipso verum quod est illud vobis
 לכון הו דאיתוהו שרירא בה ובכון דחשובא עבר לה
 quia sum igitur qui dicit is apparere incipit vera & lux
 ונוהרא שרירא שרי מתהוא; 9 מן דאמר הכיל דאיתוהו
 ad nunc vsque est in tenebra fratrem suum & odit in luce
 בנוהרא וסנא לאהוהי בחשובא איתוהו ערמא להשא;
 in eo non est & offendiculum manet in luce fratrem suum qui diligit is
 10 הו דמהב לאהוהי בנוהרא מכתו וכשלא לית בה;
 ambulat & in tenebra est in tenebra fratrem suum qui odit verò is
 11 הו דין דסנא לאהוהי בחשובא איתוהו ובחשובא מהלך
 oculos eius ipsos excaecauit tenebra quoniam car quò scit & non
 ולא ידע לאיכא אזל מטל דחשובא סמי אנן עינוהו;
 ppter peccata vr̄a vobis quia remissa sunt filioli vobis ego scribo
 12 כתב אנא לכון בניא דאשתבכו לכון חטיכון מטל
 nomen eius
 שמרה;

FFFF

13 Scribo vobis, patres, quoniam cognovistis eum qui ab initio est. Scribo vobis, adolescentes, quoniam vicistis malignum.

14 Scribo vobis, infantes, quoniam cognovistis Patrem. Scribo vobis, iuvenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum.

15 Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo.

16 Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitae, quae non est ex patre, sed ex mundo est.

17 Et mundus transiit, & concupiscentia eius: qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum.

18 Filioli, novissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit: nunc Antichristi multi facti sunt, unde scimus quia novissima hora est.

19 Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum, sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis.

20 Sed vosunctionem habetis à Sancto, & nostis omnia.

21 Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est.

fuit qui existens ipsum quia novistis eum Patres vobis ego scribo
כתב אנא לכוּן אבהא דירעתוניהו להו דאיתוניהו הוא
malum qui vicistis ipsum adolescentes vobis ego scribo infans
מן ברישית כתב אנא לכוּן עלימא דזכיתוניהו לבישא

Patres vobis scripsi Patrem quoniam cognovistis quoniam vicistis
כתבת לכוּן טלויא דירעתו לראבא: 14 כתבת לכוּן אבהא
quoniam fortes adolescentes vobis scripsi principio qui à ipsum quoniam cognovistis
יריעתו להו רמן ברישית כתבת לכוּן עלימא דחילתנין
ipsum Malum & vicistis in vobis habitat Dei & Verbum est
אנתון ומלתה דאלהא שריא ככמן וזכיתוניהו לבישא:

qui diligit enim is in eo quod est id neque mundum diligit
לא תרחמן עלכא ולא מרס דאית בה מן גיר דרחם
quod est enim id omne in eo non est Patris charitas mundum
לעלכא חובה דאבא לית בה: 16 כל מרס גיר דאית
oculorum est & concupiscentia corporis est concupiscentia mundi
במלמא רנתהו דפנתהו ורנתהו הו רעינהו

sunt ab ipso sed Patre à sunt quae non ista mundi & peccata
וטכורה דעלמא הלין דלמא הוי מן אבא אלא מנה אנן
voluntate qui facit autem is & concupiscentia eius ipse mundus & peccata
מן עלימא: 17 ועבר עלכא הו ורנתהו הו דין דעבר צבינה

id & sicut ultimum est tempus filij mei in aeternum manet De
דאלהא מקא לעלם: 18 בני ובנא הי אחריו ואין מרס
Messia multi sunt & nunc solus Messias quis venit quod nullus
דשמעתון דאתא משיחא דנלא והשא הו סניאא משיחא
egressi sunt è nobis ultimum est quod tempus cognoscimus hoc & ex his
נלא וכוּן הרא ורעינן דובננהו הו אחריו: 19 מנן נפקו

erant ex nobis quod non ut notum fieret ex nobis egressi sunt sed erant ex nobis ad hoc
אלא לוי מנן הו אלא נפקו מנן דתתידע דלו מנן הו:
estis & discernentes Sancto ex vobis est veritas & vos

אתון משיחותא אית לכוּן מן קרישא ופרשין אתון
iplam sitis scientes quod non volis scripsi non hominem omnia
דו לבל אנש: 21 לא כתבת לכוּן דלמא ירעינן אתון לה

est non mendacium & quod omne eam sitis quod scientes sed veritatem
לשרא אלא דירעינן אתון לה ודכלה דנלותא לא הות
Veritate à est ipse
מנן מן שררא:

13 Scribo vobis, patres, quoniam cognovistis eum qui ab initio est. Scribo vobis, adolescentes, quoniam vicistis malignum.
14 Scribo vobis, infantes, quoniam cognovistis Patrem. Scribo vobis, iuvenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignum.
15 Nolite diligere mundum, neque ea quae in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo.
16 Quoniam omne quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitae, quae non est ex patre, sed ex mundo est.
17 Et mundus transiit, & concupiscentia eius: qui autem facit voluntatem Dei, manet in aeternum.
18 Filioli, novissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit: nunc Antichristi multi facti sunt, unde scimus quia novissima hora est.
19 Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis: nam si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum, sed ut manifesti sint quoniam non sunt omnes ex nobis.
20 Sed vosunctionem habetis à Sancto, & nostis omnia.
21 Non scripsi vobis quasi ignorantibus veritatem, sed quasi scientibus eam: & quoniam omne mendacium ex veritate non est.

NOVUM
TESTAMEN
TUM
A
IV. et c.

Christus est non quod Iesus qui negat ille nisi mendax qui est
 22 מנו דנלא אלא אין אנוא דכפר דישוע לא הוא משיחא
 Filium etiam negat Patrem qui negat is filius messias est & hic
 והוא הו משיחא דנלא הו דכפר באבא כפר אף בכרא
 Filium qui constituitur is credit in Patrem non etiam Filium qui negat & is
 והו דכפר בכרא אף לא באבא מהימן מן דמורא בכרא
 initio ab quod audistis id & vos constituitur Patrem & etiam
 ואף באבא מורא : 24 ואנתון מדם דשמעתון מן קדים
 ab quod audistis huc quz in aeternum vixit permanet si apud vos permaneat
 נקויה לותכון אין גיר מקוא לותכון מדם דשמעתון מן
 & hoc est & in Filio in Patre eritis manentes vos etiam initio
 קדים אף אנתון מקוין אנתון באבא ובכרא : 25 והנו
 scripsi autem huc quz in aeternum vixit nobis quod pollicitus est promissum
 שוודיא ראשתודי לן היא דלעלם : 26 הלן דין כתתא
 permanerit si vos & etiam vos qui seducunt eos propter volis
 לכון כטל אילין דמטעין לבון : 27 ואף אנתון אין תקוא
 ve homo eritis indigentes non ab eo quam accepistis vinctio apud vos
 לותכון משיחותא דקבלתון מנה לא סניקיין אנתון דאנש
 docet ipsa Deo à quæ est vinctio sicut sed doceat vos
 ולפכון אלא איך משיחותא דאיתיה מן אלהא הו מלפא
 & sicut mendacium in ea & non est est & vera re omni de vos
 לכון על כל מדם ושיריא הי וליתר בה דנלותא ואיך
 revelatus fuerit vt cum in eo manete filij mei & nunc in ea manete docuit vos
 דאלפכון קווי בהו : 28 והשא בני קווי בה דמא דמתנלא
 si in aduentu eius facierit revelatio nobis sic sed ab eo erubescam non
 לא נכרתה מנה אלא תהוא לן נלית אפא כמאתיהו : 29 אין
 est ex eo iustitiam qui facit ois quodd etiam scitote est quodd iustus scitis
 ידעתון דדריק הו דעו דאף כל רעבר דדריקתא מנה איתויהי
 caput
 קפלאון נ
 fecit nos etiam vocavit nos filios erga nos prorsus charitas magna sit quam & vid ete
 והו דכמא סני הובה דאבא לותן דבניא קרן אף עבדן
 nouit illum non etiam quoniam nos nouit non mundus hoc propter
 מטל הנא עלמא לא ידע לן מטל דאף לא לה ידע
 Dei Genitricis

דילורת אלהא

22 23 24 25 26 27 28 29
 I Iohannes II. 22. Quis est mendax, nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus? Hic est Antichristus qui negat Patrem & Filium.
 23. Omnis qui negat Filium, nec Patrem habet: qui constituitur Filium, & Patrem habet.
 24. Vos quod audistis ab initio, in vobis permaneat: quia si in vobis permanerit quod audistis ab initio, & vos in Filio & Patre manebitis.
 25. Et hæc est repromissio quam ipse pollicitus est vobis, vitam æternam.
 26. Hæc scripsi vobis de his qui seducunt vos.
 27. Et vos vinctiorem quam accepistis ab eo, maneat in vobis. Et non necesse habetis ut aliquis doceat vos: sed sicut vinctio eius docet vos de omnibus, & verum est, & non est mendacium. Et sicut docuit vos, manete in eo.
 28. Et nunc, filioli, manete in eo: ut cum apparuerit, habeamus fiduciam, & non confundamur ab eo in aduentu eius.
 29. Si scitis quoniam iustus est, scitote quoniam & omnis qui facit iustitiam, ex ipso natus est.
 C V P. III.
 1. Videte qualem charitatē dedit nobis Pater, vt filij Dei nominemur & simus. Propter hoc mundus non nouit nos, quia non nouit eum.

FFFF ij

1 Charissimi, nunc filij Dei sumus: & nondum apparuit quid erimus. Scimus quoniam cum apparuerit, similes ei erimus: quoniam videbimus eum sicuti est.

2 Et omnis qui habet hanc spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est.

3 Omnis qui facit peccatum, & iniquitatem facit: & peccatum est iniquitas.

4 Et scitis quia ille apparuit ut peccata nostra tolleret: & peccatum in eo non est.

5 Omnis qui in eo manet, non peccat, & omnis qui peccat, non vidit eum, nec cognovit eum.

6 Filioli, nemo vos seducat. Qui facit iustitiam, iustus est, sicut & ille iustus est,

7 Qui facit peccatum, ex diabolo est: quoniam ab initio diabolus peccat. In hoc apparuit Filius Dei, ut dissolvat opera diaboli.

8 Omnis qui natus est ex Deo, peccatum non facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.

9 In hoc manifesti sunt filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non facit iustitiam, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum.

10 Quoniam haec est annuntiatio, quam audistis ab initio, ut diligamus alterutrum.

vsque revelatum est nec Dei sumus filij nunc dilecti mei
 רבינו השא בנוהי הנן דאלהא לנא אתגלי ערמא
 revelatus fuerit quod eum autem scimus ut simus futurum est quid ad nunc
 להשן מנא עתידין דנהוא ידענן דין דמנא דאתגלי
 & omnis quod est id secundum eum & videbimus eum sicuti est
 כדמותה הוינן דהוינן לה איך מדס דאיתוהי: וכל
 ille sicut animam suam purificat spes hanc de eo ipsi cui est ille
 אית דאית לה עלוהי הנא סברא סברא נפשה איך דהו
 peccatum agit iniquitatem peccatum qui facit autem is est peccatum
 דמא חו: מן דין דעבר חטיתא עולא סענר חטיתא
 ut tolleret quod manifestat est quod is estis & scientes est iniquitas omne enim
 נרבלה עלאהו: וידענן אנתון דהו דאתגלי דנסב
 peccat non manet qui in eo & omnis non est in eo & peccatum peccata non
 חטיתון חטיתא כבה לית: וכל דבה מקוא לא חטא
 seducat vos homo non filii mei cum novit neque vidit eum non qui peccat deus
 וכל דהנא לא חזויה ולא ידעה: בני לא אנש נטעיכון
 est Christus ipse etiam sicut est iustus iustitiam qui facit in
 הו דעברו ויקותא ודיקא הו איך דאף הו משיחא איתוהי
 ipse principio a quoniam est Satana a peccatum qui agit in iustus
 ודיקא' הו דסער חטיתא מן סטנא הו מטל דמן דישיתא הו
 ut dissolveret Dei Filius apparuit hoc & propter est peccator Satana
 סטנא חטיתא הו ומטל הנא אתגלי כרה דאלהא דנשרא
 non peccatum Deo ex qui natus est omnis Satanae opera
 עברו דסטנא: כל דאתגלי מן אלהא חטיתא לא
 quia ex peccare potest neque est in eo semen ipsius quod facit
 עבר מטל דורעה בה איתוהי ולא משכח למחטא דמן
 a Dei filij distinguntur in hoc natus est Deo
 אלהא איתגלי: כהדא מתפרשין בנוהי דאלהא מן
 fratrem suum diligit neque iustitiam facit qui non omnis Satanae filij
 בנוהי דסטנא כל דלא עבר ודיקותא ולא מחב לאחוריה
 initio ab quod audistis praeceptum quoniam hoc est Deo ex non est ille
 ליתוהי מן אלהא: דהנו פוקדנא דשמעתון מן קדיס
 novum venit et diligitur
 ותבון חר לחר:

NOVUM
 TESTAMEN
 TUM
 A
 IV. et c.

2 αγαπητοι μου τινα θεος εστιν, και εγω εφασκεω οτι εσομεθα. οσαυτα δε εστι εαυτου θεου, ουκ εστιν ομοιωσεν αυτου αυτου και θεου εστι. 3 και πας ο ερχομενος τω υιοι του θεου τω υιοι αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 4 πας ο ποιων τω αμαρτιασιν, και τω δουλειασιν αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 5 και οιδετι οτι εκεινος ετρωσεν, ινα πας αμαρτιασιν ημελων εσται, και αμαρτιασιν αυτου ην. 6 πας ο αυτου εφωσεν, και αμαρτιασιν αυτου, και εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 7 πας ο ποιων τω δουλειασιν αυτου, και εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 8 ομοιος του θεου εστιν οτι απαρχει ο εφωσεν, και εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 9 πας ο γενησιν ομοιος αυτου θεου, αμαρτιασιν αυτου, και εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 10 οσαυτα φασκεω οτι εστιν θεος, και ταυτα εφωσεν, και εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου. 11 οτι αυτου εστιν ομοιος αυτου, και εστιν ομοιος αυτου.

fratrem suum & occidit malo ex erat qui ille Cain sicut non
 12 לא איד קאין הוא בוישא וקטל לאהוהו
 opera sua erant mala quia nisi occidit eum quid & propter
 ומטל מנא קטלח לא מוטל דבישין הו עברוהי
 vos odit si fratres mei miremini & ne iusta & fratris eius
 ודאהוהי וריקין: 13 ולל תדמרון אחי אן סנא לבון
 in hoc ad vitas morte de quod transimus scimus nos mundus
 על מא: 14 חנן ידענין דשנינמן מותה לחיא בהרא
 manet in morte fratrem suum amat qui non is fratres nr̄s q̄ diligimus
 דמחבנין לאחוי הו דלא מחב לאחוי במותא מקוא:
 q̄ omnis estis & scientes ipse hominem occidit fratrem suum qui odit enim omnis
 כל ניר דסנא לאהוהי קטל אנשא הו וידעין אנתון דכל
 quz in aeternum vite in eo permanere possunt non hominem qui occidit
 דקטל אנשא לא משכחיין מקוין כה חיא דלעלם:
 pro nobis animā sibi dederit q̄ is q̄ erga nos charitatē ei cognoscimus in hoc
 כהרא ידענין חוכרה דלותן דהו יהב נפשה חלפיין
 & ille animas nr̄as dem̄ fratrib̄ nr̄is pro vt nobis iustū est nos & etiā
 ואן חנן דוק לן דעל אפיי אחויין נתל נפשות: 17 ואינא
 & claudit qui indiget fratrem suum & videt mundi possessio ei cui est
 דאית לה קנינא דעלמא ונחוא לאחוי דסניק ונאחור
 ne filii mei Dei charitas in eo est quomodo ab eo viscera sua
 דחמוהי מנה איכנא אית כה חוכה דלאהא: 18 בני לא
 & in veritate in operibus sed & in lingua in verbis vnum vnu diligam⁹.
 נחב חד לחד כמלא ובלישנא אלא בעברא ובשררא:
 veniat & antequam sumus Veritate quod ex cognoscimus & in hoc
 19 ובהרא משתודענין דמן שררא איתון וקדם דנאחא
 De quāto magis nos reprehēdat vt cor nostrū est & si cor nostrū tranquillum ille
 הו מפיסין לבון: 20 ואן הו דלבן בסר לן כמלא אהרא
 arguit non cor nostrum si Dilecti mei quid omne & nouit corde nr̄o pr̄ q̄ maior
 דרב מן לבון וידע כל מרם: 21 חכיבי אן לבון ללא בסר
 accipiem⁹ quod petierimus id & omne Deo corā facies nostraz sunt reuelatz nos
 לן גליו אנין אפין קדם אלהא: 22 וכל מרם דשאליו נסבינו
 coram eo facimus & pulchra mandata eius seruamus quoniam ab eo
 מנה מטל דנטרינן פוקרנוהי ושפירתא סערינן קדמוהי:

12 Non sicut Cain qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autē eius iusta. 13 Nolite mirari, fratres, si odit vos mund⁹.
 14 Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitā, quoniam diligim⁹ fratres. Qui non diligit, manet in morte.
 15 Omnis qui odit fratrem suū, homicida est. et scitis quoniam omnis homicida nō habet vitam eternam in se manentē.
 16 In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere.
 17 Qui habuerit substantiā huius mūdi, & viderit fratrem suū necesse habere, & clauderit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo?
 18 Filii mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate.
 19 In hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus: & in conspectu eius suademus corda nostra.
 20 Quoniam si reprehenderit nos cor nostrū, maior est de⁹ corde nostro, & nouit omnia.
 21 Charissimi, si cor nostrū non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum.
 22 Et quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea que sunt placita coram eo, facimus.

12 καὶ ὡς καὶ οὗτος ὁ καὶν ὁ οὗτος ὁ καὶν ὁ οὗτος. 13 μή θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος οὗτος.
 14 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν: ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, ὅπου ἐστὶν τὸ καὶν. 15 πᾶς ὁ μισοῦν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ ὄντιον ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 16 ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 17 εἴ τις ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 18 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 19 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 20 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 21 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. 22 ἡμεῖς οὖν οὕτως εἰσὶν ὁ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ οὗτος ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

FFFF iij

is & omnis est Deo ex charitas quoniam vnum vnus diligamus Dilecti mei 7
 חביבי נחב חד לחד מטל דחובא מן אלהא הו וכל מן
 Deus quoniam Deum & nouit natus est Deo ex qui diligit
 מטחב מן אלהא יליד וידע לאלהא: 8 מטל דאלהא
 innotuit per hoc Deum nouit non diligit qui non & ois est charitas
 חובא הו וכל דלא מחב לא ידע לאלהא: 9 בהרא אתידע
 in mundum Deus miserit vnictum quod Filium suu quae erga nos Dei charitas
 חובה דאלהא דלותן דלברה יחידא שדר אלהא לעלמא
 quia nos non charitas est in hoc per manum eius vt viuam
 דנחב באידרה: 10 בהנא איתוהי חובא לא הוא דחון
 Filium suum & miserit dilexit nos Deus quod ipse sed deum dilexerimus
 אחבן לאלהא אלא דהו אלהא אחבן ושרר לברה
 peccatis nostris pro propitiatione
 חוסינא על אפי חטהין:

Epiphaniam quae post in sabbatho & vna secretæ Lotionis

דשינתא ארוניתא וחד בשבטא דבתר דנחב
 vnum vnus debemus nos & etiam deus dilexit nos sic si dilecti mei
 חביבי אן הכן אחבן אלהא ואף חנן חובבן חד לחד
 diligam? verò si vidit non homo vquam deum diligere
 למחבון: 11 לאלהא כמתחוס אנש לא חויהי אן דין נחב
 in nobis perfecta est & charitas eius manet in noi is deus vnum vnus
 חד לחד אלהא כן מקוא והובר. משתמלא בן:
 Spiritu suo quis de in nobis manet & ipse manet quod in eo scimus & per hoc
 ובהרא ידעוין דבה מקוין והו מקוא כן דמן רוחר
 Filium suum miserit quod Pater & testamur vidimus & nos nobis dedit
 יחב לן: 14 וחנן חוין ומסהדין דאכבא שדר לברה
 dei Filius & sit ipse Iesus qui constituitur omnis in mundum redēptorē
 פרוקא לעלמא: 15 כל דמורא בישוע דהוין ברה דאלהא
 credimus & nos in deo manet & ipse manet in eo deus
 אלהא בה מקוין והו מקוין כאלהא: 16 וחנן הימנן
 charitas enim in deo erga nos deo ipsi quae est charitas & scim?
 וידען חובא דאית לה לאלהא עאידין אלהא ניר חובא
 manet in deo in charitate qui manet & omnis est
 הו וכל דמקוא בחובא כאלהא מקוא:

7 Charissimi, diligamus nos inuicem quia caritas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum.
 8 Qui non diligit, non nouit Deum: quoniam Deus charitas est.
 9 In hoc apparuit Charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum vnigenitum misit Deus in mundum, vt viuamus per eum.
 10 In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris.
 11 Charissimi, si sic Deus dilexit nos, & nos debemus alterutrum diligere.
 12 Deum nemo vidit vnquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est.
 13 In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis, quoniam de Spiritu suo dedit nobis.
 14 Et nos vidimus, & testificamur, quoniam Pater misit Filium suum Saluatorem mundi.
 15 Quisquis confessus fuerit, quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo.
 16 Et nos cognouimus, & credimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo.

7 ἀγαπητοί, ἀγαπήτωμεν ἑαυτοὺς, ὅτι ἡ ἀγάπη, ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ὃν ἔχει ὁ θεὸς γινώσκουσι, καὶ γεννώσασθαι ἡμᾶς. 8 ὁ μὴ ἀγαπῶν, καὶ ἔγνω τὸν θεόν, ὃν ὁ θεὸς ἀγαπᾷ, ὁ εἶναι. 9 ἐν τούτῳ ἔδειξεν ἡ ἀγάπη ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἦν ἡ ἀγάπη τοῦ μνηστῆρος ἀπίστευτος ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἡμεῖς ἐν αὐτῷ. 10 ἐν τούτῳ ὅτι ἡ ἀγάπη, ἣ ἔχει ὁ θεὸς ἡμῶν ἀγαπᾷ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἑαυτοὺς, καὶ ἀπίστευτος ἡ ἀγάπη ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. 11 ἀγαπητοί, εἰ ἕστω ὁ θεὸς ἡγαπᾷ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὁφείλομεν ἑαυτοὺς ἀγαπᾶν. 12 θεὸς ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἣ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ πεποιθὴν ὅτι ἐν ἡμῖν. 13 ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ ἀγάπη, καὶ ἡ ἀγάπη ἡμῶν, ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν. 14 καὶ ἡμεῖς τὸν θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἑαυτοὺς, ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. 15 ὁ ἐν τούτῳ γινώσκουσι ὅτι ἡ ἀγάπη ἡμῶν, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. 16 καὶ ἡμεῖς ἐγνωσάμεθα καὶ πεποιθῆμεν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἣν ἔχει ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν. ὁ θεὸς ἀγαπᾷ ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἑαυτοὺς, ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν.

17 In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicij: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo.

18 Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet: qui autem timet, non est perfectus in charitate.

19 Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

20 Si quis dixerit, Quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere?

21 Et hoc mandatum habemus à deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

C A P. V.

1 OMNIS qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis, qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus est ex eo.

2 In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, eum Deum diligamus, & mandata eius faciamus.

3 Hæc est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius graua non sunt.

in die nobis sic facierum ut reuelatio nobiscum charitas est adimpleta & in hoc in hoc sumus nos etiam ita fuit ille sicut quia iudicij: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo.

18 dicitur non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet: qui autem timet, non est perfectus in charitate.

19 Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

20 Si quis dixerit, Quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere?

21 Et hoc mandatum habemus à deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

קפלאון
Luminum Festo

דעאדא דנוהרא

natus est Deo ex Christus est quod Iesus qui credit in eum: natus est Deo ex Christus est quod Iesus qui credit in eum: natus est Deo ex Christus est quod Iesus qui credit in eum:

2 In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, eum Deum diligamus, & mandata eius faciamus.

3 Hæc est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius graua non sunt.

17 οὗ τοῦτου πληρώται ἡ ἀγάπη μὴ ἡλόγι, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῷ θεῷ ἐκ τῆς κριτικῆς, οὗ καὶ οὗτος ἐστὶν ὁ θεός, & ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτου. 18 φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ πληρὰ ἀγάπη ἐστὶν ἐν τῷ θεῷ, ὅτι ὁ θεὸς κἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὁ δὲ φοβούμενος, οὗ πληρώται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 ἡμῖν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν ὁ θεός, ὅτι ὁ θεὸς κἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὁ δὲ φοβούμενος, οὗ πληρώται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 20 εἰ τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ μὴ ἀγαπᾷ, ὁ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν. 21 καὶ οὗτος ὁ πληρὸς ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ἵνα ὁ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ.

Κεφ. ε.
1 Γὰρ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, οὗτος τὸν θεόν ἀγαπᾷ, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὅτι ἔσται ὁ θεός, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν. 2 οὗ τοῦτου πληρώται ἡ ἀγάπη, ὅτι ὁ θεὸς κἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὁ δὲ φοβούμενος, οὗ πληρώται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 3 αὐτὸν γὰρ ὁ θεὸς ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν, ὁ δὲ ἀγαπᾷ τὸν θεόν.

4 Quoniam

NOVUM
TESTAMENTUM
A.
IV. 1784

Victoria est & hæc mundum vincit deo ex quod natū est omne quoniā
 מטל רכל דלילד מן אלהא זכא לעלמא והדא הי זכותא
 mundum ipsum qui vincit enim quis est fides nostra mundum que vincit ipsū
 דוכתה לעלמא הימנתון! מנו ניר דזכא לה לעלמא
 qui venit hic est Dei est Filius quod Iesus qui credit is nisi
 אלא הו דהימן דישוע ברה הו דאלהא: הנו דאתא
 sed solum per aquam non Christus Iesus & sanguinis aquæ per manū
 כיד מיא ודמא ישוע משיחא לא הוא כמיא בלחוד אלא
 Veritas est spiritus quod ille testatur & Spiritus & sanguinē per aquā
 כמיא ודמא ורוהא מסהדא דהי רוהא איתיה שררא:

Deest. 7. versus

& hirtes & sanguis & aqua Spiritus testes tres & sunt
 8 ואיתיהון תלתא סהדין רוהא ומיא ודמא ותלתהון
 quanto accipimus hominis filiorum testimonium si sunt in vno
 כחד אנון: אן סהדותא דבני נשא מקבלין חד כמא
 Dei testimonium est & hoc est quod magnum Dei testimonium
 סהדותה דאלהא דרכא הי והדא הי סהדותה דאלהא
 est Dei in Filium qui credit is omnis Filio suo de q. testificat est
 דסחד על ברה: כל מן דמהימן בברה דאלהא אית
 mendacem Deo credit qui non omnis in anima sua testimonium hoc ei
 לה הדא סהדותא כנפשה כל דלא מיהימן לאלהא דגלא
 Filio suo de Deo quod testatus est in testimonium credat q. nō eū facit
 עבדה כדלא הימן לסהדותא דאסחד אלהא על ברה:
 & hæc Deus nobis dedit que in æternū quod vitas testimonii est & hoc
 11 והדא הי סהדותא דהיא דלעלם יתב לן אלהא ותנו
 etiam tenet Filium qui tenet omnis sunt in Filio eius vite
 היא בכרה איתיהון: כל דאחוד לברא אחוד אף
 vite ei non sunt Dei Filium tenet qui non & omnis vitas
 להיא וכל דלא אחוד לברה דאלהא לית לה היא
 vobis sunt que in æternū quod vitæ vti sciatis vobis scripsi hæc
 13 הלוי כתבת לכון רתועין רחמיא דלעלם אית לכון
 Dei Filij in nomine qui credidistis ipsis
 לאילין דהימנתון כשמה דברה דאלהא:

4 Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.
 5 Quis est autem, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei?
 6 Hic est qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est qui testificatur, quoniam Christus est Veritas.
 7 Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in celo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt.
 8 Et tres sunt qui testimonium dant in terra: Spiritus, aqua, & sanguis, & hi tres vnum sunt.
 9 Si testimonium hominū accipimus, testimonium Dei maius est, quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo.
 10 Qui credit in Filio Dei, habet testimonium Dei in se: Qui non credit Filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium, quod testificatus est Deus de Filio suo.
 11 Et hoc est testimonium, Quoniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio eius est.
 12 Qui habet Filium Dei, habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.
 13 Hæc scribo vobis, vt sciatis, quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filij Dei.

4 Quoniam omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra.
 5 Quis est autem, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei?
 6 Hic est qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est qui testificatur, quoniam Christus est Veritas.
 7 Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in celo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt.
 8 Et tres sunt qui testimonium dant in terra: Spiritus, aqua, & sanguis, & hi tres vnum sunt.
 9 Si testimonium hominū accipimus, testimonium Dei maius est, quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo.
 10 Qui credit in Filio Dei, habet testimonium Dei in se: Qui non credit Filio, mendacem facit eum, quia non credit in testimonium, quod testificatus est Deus de Filio suo.
 11 Et hoc est testimonium, Quoniam vitam æternam dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio eius est.
 12 Qui habet Filium Dei, habet vitam: qui non habet Filium Dei, vitam non habet.
 13 Hæc scribo vobis, vt sciatis, quoniam vitam habetis æternam, qui creditis in nomine Filij Dei.

GGGg

14 Et haec est fiducia quam habemus ad eum, Quia quodcumque petierimus se-cundum voluntatem eius, audit nos,
 15 Et scimus quia audit nos quicquid petierimus: scimus quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo.

16 Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mor-tem, perat, & dabitur ei vita, peccanti non ad mortem, Et peccatum ad mortem: non pro illo dico ut roget quis.

17 Omnis iniquitas, pecca-tum est: & est peccatum ad mortem.

18 Scimus quia omnis qui na-tus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conservat eum, & malignus non tangit eum.

19 Scimus quoniam ex Deo sumus: & mundus totus in maligno positus est.

20 Et scimus quoniam Fi-lius Dei venit, & dedit nobis sensum ut cognoscamus verum Deum, & simus in vero Filio eius. Hic est verus Deus, & vita aeterna.

21 Filioli, custodite vos à si-mulachris. Amen

FINIS

voluntate eius secundu[m] eu[m] q[uo]d petierim[us] q[uo]d apud eu[m] nobis est fiducia & haec
 והוא פדהסיא את לן לותה דכל דשאלין לה איך צבינה
 ab eo quod petimus eo in nos quod audit persuasum habet & si non audit
 שמע לן: ואן מפסינן דשמע לן על מדס דשאלין כנה
 si ab eo quas postulavimus petitiones n[ost]ras iam quod accipiat & dabitur
 והולין דקבלו מן כדו שאלתן דשאלן כנה: אן
 ad mortem condemnat quod non peccat q[uo]d peccaverit fratre sui videtur
 אנט נחוא לאהוהי דהטא הטא דלא מחיב למותא
 ad mortem tanquam sunt qui non eis vite ei & dabitur
 ושל וסמיהבין לה חיא לאילין דלא הוא איך דלמותא
 ego dico hoc pro est non mortis peccatum enim sunt peccati
 השין איה ניר הטא רמותא לא הוא על הנא אמר אנא
 peccatum & est est peccatum enim iniquitas omnis homo vitem
 דנכנא אנש: כל עולא ניר חטוא הו ואיה חטוא
 non deo ex qui natus est q[uo]m omnis & scimus ipsi morti est quod ab
 דלא הא רמותא הו: ורעין דכל דיליד מן אלהא לא
 non & malus ille animā sua custodit deo ex qui natus enim ille peccat
 השא הו ניר דיליד מן אלהא נטר נפשה ובישא לא
 totus & mundus sumus deo ex quod scimus
 מתקרב ריה: ורעין דמן אלהא חנן ועלמא כלה
 nobis & dedit venit dei quod Filius & scimus positus est in malo
 כבישא הו סים: ורעין דברה דאלהא אתא ויהב לן
 Iesu in Filio eius Vero in ipso & simus verum illum ut cognoscamus
 מדענא הנדע לשירא ונהוא כה בשירא בכרה ישוע
 custodite Filioli mei q[uo]d in ternū & Vit. Verus deus est hic Christus
 טהרא חנא הו אלהא שירא והיא רלעלם: בני טרו
 idolorum cultu damnatos
 ונשמין מן דחלת פתכרא
 Apostoli Ioannis epistole Finis

שלמת אגרתא דיוחנן שליחא

14 και αυτη εστι η παροχια η ημεν εχουσιν απεναντι αυτου, οτι εαν δε αιτωμεθα οτι η θελημα αυτου ειναι η
 15 και εαν οι δεχομενοι ημους ημεν δε δι αιτωματων, οι δεχομενοι ημους ημεν δε αιτωματων αληθηματα αληθηματα
 16 εαν δε εστι ηδη παρ αυτου ο αμαρτανος αμαρτανος μη σπενδεται αμαρτανος, και εαν δε εστι ηδη παρ αυτου ο αμαρτανος
 αμαρτανος μη σπενδεται αμαρτανος, και εαν δε εστι ηδη παρ αυτου ο αμαρτανος, και εαν δε εστι ηδη παρ αυτου ο αμαρτανος
 και αμαρτανος εστι και εστι αμαρτανος η σπενδεται αμαρτανος. 18 οι δεχομενοι ημους ημεν δε αιτωματων ειναι η θελημα αυτου
 και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου, και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου. 19 οι δεχομενοι ημους ημεν δε αιτωματων
 ειναι η θελημα αυτου, και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου. 20 οι δεχομενοι ημους ημεν δε αιτωματων ειναι η θελημα αυτου
 και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου. 21 και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου, και η θελημα αυτου ειναι η θελημα αυτου.

THEOS.

Cæteræ Canonicae & Apocalypsis, nondum apud nos pervenerunt, tamen extant apud Syros.

NOVUM
 TESTAMEN-
 TUM
 A.
 IV.